

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 65/2012
05.09.2012. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Невенке Важић, Анђелке Станковић, Љубице Кнежевић-Томашев и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. Д.С., због кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз. 648/12 од 15.08.2012. године, подигнутом против правноснажних пресуда Другог основног суда у Београду К.1470/10 од 06.09.2011. године и Апелационог суда у Београду Кж1 5537/11 од 22.11.2011. године, у седници већа одржаној 05.09.2012. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз. 648/12 од 15.08.2012. године подигнут против правноснажних пресуда Другог основног суда у Београду К.1470/10 од 06.09.2011. године и Апелационог суда у Београду Кж1 5537/11 од 22.11.2011. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Другог основног суда у Београду К.1470/10 од 06.09.2011. године окр. Д.С. оглашен је кривим због кривичног дела фалсификовања исправе из чл. 355. став 1. КЗ и осуђен на новчану казну у одређеном износу од 150.000,00 динара, коју је окривљени дужан да плати у року од три месеца од правно-снажности пресуде, а уколико казну не плати у остављеном року суд ће новчану казну заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан затвора.

Одлучујући о жалбама јавног тужиоца Другог ОЈТ у Београду и браниоца окривљеног, Апелациони суд у Београду је пресудом Кж1 5537/11 од 22.11.2011. године одбио жалбе као неосноване и првостепену пресуду потврдио.

Против наведених правноснажних пресуда, Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости Ктз 648/12 од 15.08.2012. године због повреде одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 7. ЗКП и повреде закона по одредби члана 371. став 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд захтев уважи и утврди да је првостепеном и друго-степеном пресудом учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из чл. 368. ст. 1. тачка 7. ЗКП и повређен закон – одредба чл. 371. ст. 2. ЗКП у корист окр. Д.С.

Врховни касациони суд је поступио у смислу члана 422. ст. 2. и 3. ЗКП и одржао седницу већа, у одсуству уредно обавештених Републичког јавног тужиоца, окр. Д.С. и браниоца адв. Р.Б., на којој је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости подигнут, па је, по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован.

Према наводима захтева првостепени суд се у разлозима своје пресуде уопште није осврнуо на меру безбедности одузимања предмета из члана 87. КЗ коју је јавни тужилац предложио на главном претресу у завршној речи, као и да другостепени суд у својој пресуди ни једном речју није споменуо жалбени предлог јавног тужиоца за преиначење првостепене пресуде изрицањем мере безбедности. Тиме су, према захтеву, првостепени и другостепени суд учинили повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 7. ЗКП као и повреду одредбе члана 371. став 2. ЗКП.

Изнете наводе захтева Врховни касациони суд оцењује неоснованим из следећих разлога:

Оптужба овлашћеног тужиоца подразумева чињеничну основицу којом се одређује личност којој треба да се суди и догађај о коме треба да се суди, а пресуда треба да да одговор на питања која су предмет оптужбе – да ли постоји кривично дело и да ли је дело учинио оптужени, са свим даљим последицама које из тога проистичу.

Предлог јавног тужиоца да се према окривљеном изрекне мера безбедности не представља предмет оптужбе у смислу напред изнетог, па када суд не изрекне предложену меру безбедности у вези предлога из завршне речи, то никако не може значити да предмет оптужбе није решен.

Према томе, тиме што ни првостепени ни другостепени суд према окр. Д.С. нису изrekli меру безбедности одузимања предмета из члана 87. КЗ, није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из чл. 368. ст. 1. тачка 7. ЗКП, на коју повреду јавни тужилац неосновано указује у поднетом захтеву.

Неосновано се захтевом за заштиту законитости указује и на повреду одредбе члана 371. став 2. ЗКП, која одређује ситуације у којима се може побијати пресуда у вези са одлуком о мери безбедности, јер наводи захтева да судови у редовном поступку не само да нису изrekli предложену меру безбедности, већ и да се уопште нису осврнули на тај предлог тужиоца, у суштини указују да у пресуди нису наведени разлози о одлучним чињеницама у вези којих суд није одлучио о наведеном предлогу, што би по оцени овог суда евентуално представљало битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП.

Међутим, Врховни касациони суд у наведеној повреди није могао да одлучује јер та повреда у захтеву није истакнута, а Врховни касациони суд, као суд надлежан за одлучивање о захтеву за заштиту законитости, при решавању о захтеву, морао се, сходно одредби члана 423. став 1. ЗКП, ограничити само на испитивање повреде закона на које се јавни тужилац позива у свом захтеву.

Оценивши, из изнетих разлога, захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца неоснованим, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 424. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар - саветник

Председник већа

Драгана Вуксановић, с.р.

судија

Бата Цветковић, с.р.